

ՀՀ ԿԱ պետական եկամուտների կոմիտե

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 6/1

3 մայիսի 2016 թ.

Քննարկվեց «Հրակնատ» ՍՊԸ 22.03.2016թ-ի գանգատը ՀՀ ՖՆ Հրազդանի ՏՀՏ 01.02.2016թ-ի թիվ 5013013 ակտի դեմ:

«Հրակնատ» ՍՊԸ գանգատում բերված փաստարկները.

2016թ-ի հունվարի 20-ին ՀՀ ՖՆ Հրազդանի ՏՀՏ կողմից կազմվել և փետրվարի 1-ին հանձնվել է ՀՀ Ֆինանսների նախարարի 25 նոյեմբերի թիվ 5013013 հանձնարարագրի հիման վրա «Հրակնատ» ՍՊԸ-ում իրականացված ստուգման հիման վրա կազմված ակտը: Համաձայն այդ ակտի «Հրակնատ» ՍՊԸ-ն 2012-14թ.թ. իրականացրած գործունեության համար տուգանվել է 8.355.093 դրամի չափով, որից շահութահարկի գծով 4.034.428 դրամ, այդ թվում՝ շահութահարկ 2.159.404 դրամ, տուգանք 1.295.642 դրամ և տույժ 579.382 դրամ, ինչպես նաև ավելացված արժեքի հարկի գծով 4.320.665 դրամ, որից ԱԱՀ 2.159.404 դրամ, տուգանք 1.295.642 դրամ և տույժ 865.619 դրամ: Նման որոշման համար հիմք է ընդունվել ընկերության 2012-2014թ.թ. հաշվետվություններում արտացոլված ստացված և վաճառված գազի, համապատասխանաբար՝ 6,6%, 1,64% և 2,25% տարբերությունները:

Ընկերության կողմից ստացված և վաճառված գազի տարբերության հարցով Ֆինանսների նախարարության Հրազդանի ՏՀՏ-ն 2014թ. 29 մայիսին ծանուցել է «Հրակնատ» ՍՊԸ-ին: Ծանուցման մեջ արժարժված հարցի պարզաբանման համար ընկերությունը դիմել է ՀՀ էկոնոմիկայի և ՀՀ Ֆինանսների նախարարներին, համապատասխան պարզաբանում ստանալու համար: Ի պատասխան ընկերության նամակի ստացվել է ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության պարզաբանումը, համաձայն որի մուտքային և ելքային չափիչ սարքերի թույլատրելի սխալանքը միասին չպետք է գերազանցի 3%-ը, իսկ բնական կորուստը սահմանված է 1%: Ֆինանսների նախարարության կողմից գրությանը պատասխան պարզաբանում այդպես էլ չի տրվել:

2014թ-ին ընկերությունը համապատասխան գրություն է ուղարկել ՀՀ Ֆինանսների նախարարության Հրազդանի ՏՀՏ ծանուցման, կցելով էկոնոմիկայի նախարարության պարզաբանումը: Գրության մեջ հստակեցված է նաև, որ ստացված և վաճառված գազի ծավալների տարբերությունը 2013թ. Շահութահարկի հաշվարկում ներկայացված է «բնական կորուստ» սյունակում, քանի որ հաշվետվության ձևում չկա այլ համապատասխան սյունակ (օրինակ՝ «չափիչ սարքերի սխալանք»):

Հարկ է նշել, որ ոչ Հրազդանի ՏՀՏ, ոչ էլ ՀՀ Ֆինանսների նախարարության որևէ այլ ստորաբաժանման կողմից ընկերության պարզաբանումը չի վիճարկվել, դրա մեջ ներկայացված փաստարկները չեն մերժվել: Ավելին, 2014թ. սեպտեմբերին ընկերությունում նշված հարցի պարզաբանման նպատակով Ֆինանսների նախարարության Հրազդանի ՏՀՏ օպերատիվ բաժնի կողմից իրականացվել է ուսումնասիրություն, որի արդյունքում խախտումներ չեն արձանագրվել:

Ընկերությունը ՀՀ Ֆինանսների նախարարության Հրազդանի ՏՀՏ կողմից նույնանման ծանուցում է ստացել նաև 2015թ-ին, որտեղ ևս պարզաբանում էր պահանջվում ստացված և վաճառված գազի ծավալների տարբերության վերաբերյալ: Այս անգամ ևս ներկայացվել է համապատասխան պարզաբանում հիմք ընդունելով ՀՀ

էկոնոմիկայի նախարարության պաշտոնական պարզաբանումը: Այս պարզաբանումը ևս ՀՀ Ֆինանսների նախարարության որևէ ստորաբաժանման կողմից չի մերժվել և կամ վիճարկվել:

Փաստորեն ստացվում է, որ վերոհիշյալ հարցով երկու տարի շարունակ վարվել է նամակագրություն, որի ընթացքում ընկերությունը պետական լիազոր մարմիններից խնդրել է պարզաբանել հարցը, դրանցից էկոնոմիկայի նախարարության պաշտոնական պարզաբանման հիման վրա երկու անգամ ներկայացվել է իր հիմնավորված պատասխանը Ֆինանսների նախարարության ծանուցումներին, որոնք մերժման կամ վիճարկման չեն ենթարկվել: Ավելին, Ֆինանսների նախարարության կողմից պատասխան չի ստացվել մեր պարզաբանում խնդրող նամակին: Սա հիմք է տվել ընկերությանը վստահ լինել, որ իր գործողություններում առկա չէ որևէ խախտում:

Ըստ գանգատի, խախտման առկայության դեպքում Ֆինանսների նախարարությունը ժամանակին պարտավոր էր և ուներ բավարար հնարավորություններ տեղեկացնել ընկերությանը, որը հնարավորություն կտար դրանք վիճարկելու վերադաս մարմիններում և կամ դատական կարգով, կամ էլ, ընդունելու դեպքում, կկարողանար ժամանակին սխալներն ուղղել և խուսափել զգալի տույժերից և տուգանքներից, որոնք արձանագրված են ստուգման ակտում:

Նկատի ունենալով վերոշարադրյալը, ընկերությունը խնդրում է կատարել ՀՀ ՖՆ Հրազդանի ՏՀՏ 20 հունվարի 2016թ. թիվ 5013013 Ակտով արձանագրված գումարի վերահաշվարկ, որպես հարկային պարտավորության ճշտման հիմք ընդունելով 2012թ. 2.6% տարբերությունը (փաստացի 6.6%-ից հանած չափիչ սարքերի սխալանք 3% և բնական կորուստ 1% տարբերությունը):

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ Ֆինանսների նախարարի 25.11.2015թ-ի թիվ 5013013 հանձնարարագրի համաձայն «Հրակնատ» ՍՊԸ-ում կատարվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Հրազդանի ՏՀՏ 01.02.2016թ-ի թիվ 5013013 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 8.365.883 դրամ:

Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ընկերությունը խախտելով «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածի, ինչպես նաև ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ-ի թիվ 1594-Ն որոշման կարգի 6-րդ կետի և 28.08.2008թ-ի թիվ 1101-Ն որոշման 6-րդ կետի 13-րդ ենթակետի և 150-րդ կետի պահանջները՝ բնական գազի կորուստներն ավել է նվազեցրել համախառն եկամտից: Ընկերությանը 2012, 2013, 2014 թվականների շահութահարկի հաշվարկներում ցույց է տվել կորուստներ, համապատասխանաբար՝ 6.6%, 1.64% և 2.25%:

Հիմք ընդունելով ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ-ի թիվ 1594-Ն որոշման կարգի 6-րդ կետի պահանջը՝ հարկվող շահույթը որոշելիս համախառն եկամուտը նվազեցվում է նույն կարգի 3-րդ կետի 1-ին ենթակետում և 5-րդ կետում նշված փաստացի այլ կորուստների չափով, բայց ոչ ավելի, քան համախառն եկամտի 1 %-ը, որը 2013թ-ի համար կազմում է 1.992.524 դրամ, 2014թ-ի համար՝ 2.395.606 դրամ, իսկ 2012թ-ի նկատմամբ վերը որոշման պահանջները չեն տարածվում:

01.01.2013թ-ից մինչև 31.12.2013թ-ը և 01.01.2014թ-ից մինչև 31.12.2014թ-ը գազի կորստի չափերը կազմում են, համապատասխանաբար՝ 3.271.295 դրամ (199252461*1.64%) և 5.393.057 դրամ (239560652 *2,25%):

2013թ-ին և 2014թ-ին ՀՀ կառավարության կողմից սահմանված չափը գերազանցող կորուստները կկազմեն, համապատասխանաբար՝ 1.278.771 դրամ (3271295 դրամ-1992524 դրամ (համախառն եկամտի 1%)) և 2.997.451 դրամ (5393057 դրամ-2395606 դրամ (համախառն եկամտի 1%)): Խախտվել է «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածի 1 կետի պահանջը, որի հետևանքով հարկվող շահույթը պակաս է ցույց տրվել 2012, 2013, 2014 թվականներին, համապատասխանաբար՝ 6.520.800 դրամ, 1.278.771 դրամ և 2.997.451 դրամ: Արդյունքում հիմք ընդունելով «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 33-րդ հոդվածի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 25-րդ և 27-րդ հոդվածների դրույթները շահութահարկի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 4.045.218 դրամ:

Իր հերթին, Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ 2012թ-ի, 2013թ-ի և 2014թ-ի համար գազի կորստի գերազանցող չափը կազմում է, համապատասխանաբար՝ 6.520.800 դրամ, 1.278.771 դրամ և 2.997.451 դրամ: Համաձայն «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի 6-րդ պարբերության՝ ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա չեն հաշվանցման կամ վերադարձման, եթե այդ կորուստները շահութահարկով հարկման նպատակով չեն դիտվում որպես համախառն եկամտից նվազեցում: Համաձայն նույն հոդվածի 7-րդ պարբերության՝ ԱԱՀ-ի հաշվանցվող գումարը տարեկան արդյունքներով վերահաշվարկվում է տվյալ տարվա ԱԱՀ-ի վերջին հաշվետու ժամանակաշրջանում: Հետևաբար, 2012թ-ի, 2013թ-ի և 2014թ-ի դեկտեմբեր ամիսների ԱԱՀ-ի հաշվարկներով հաշվանցման ենթակա ԱԱՀ-ի գումարները ավել է ներկայացվել, համապատասխանաբար՝ 1.304.160 դրամ, 255.754 դրամ և 599.490 դրամ, ընդամենը 2.159.404 դրամ: Արդյունքում հիմք ընդունելով «ԱԱՀ-ի մասին» ՀՀ օրենքի 43-րդ հոդվածի 3-րդ կետի, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ, 25-րդ հոդվածների դրույթները ԱԱՀ-ի գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 4.320.665 դրամ:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել հետևյալը.

«Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ հարկվող շահույթը որոշելիս համախառն եկամուտը նվազեցվում է գույքի՝ ՀՀ կառավարության սահմանած կարգով որոշված չափը չգերազանցող՝ փաստաթղթերով հիմնավորված բնական կամ փաստացի այլ կորուստների չափով դրանց տեղի ունենալու կամ հայտնաբերվելու տարվա ընթացքում, եթե ՀՀ կառավարության կողմից սահմանված է այդպիսի չափ: Նույն հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ ՀՀ կառավարության սահմանած կարգով որոշված բնական կամ փաստացի այլ կորուստների չափեր սահմանված չլինելու կամ դրանք գերազանցող կորստի դեպքում համախառն եկամուտը նվազեցվում է այդ կորստի չափով՝

ա) վնաս պատճառողի կողմից կորուստն ամբողջությամբ կամ մաս-մաս կամովին հատուցելու դեպքում՝ կորստի ամբողջական կամ մաս-մաս հատուցման տարում, կամ՝

բ) վնաս պատճառած անձին չպարզելու հետևանքով նախաքննության մարմնի կողմից քրեական գործը կասեցնելու կամ կարճելու մասին որոշում ընդունելու դեպքում՝ վերջինիս ընդունման տարում, կամ՝

գ) անձին մեղավոր կամ անմեղ ճանաչելու դատավճիռ կայացնելու դեպքում՝ վերջինիս ուժի մեջ մտնելու տարում:

ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N 1594-Ն որոշմամբ հաստատված «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների չափերը սահմանելու» կարգի 2-րդ կետի համաձայն՝ կարգի դրույթները չեն վերաբերվում

օրենքի 21-րդ հոդվածի 1-ին մասով սահմանված բնական կորուստներին, օրենքի 21-րդ հոդվածի 2-րդ մասով սահմանված դեպքերում առաջացած կորուստներին (այդ թվում՝ ստանդարտների, տեխնիկական պայմանների, տեխնիկական շահագործման և պահպանման կանոնների պահանջների խախտման հետևանքով առաջացած կորուստներին) և օրենքի 22-րդ հոդվածով սահմանված պատահական կորուստներին:

Կարգի 3-րդ կետի համաձայն՝ նույն կարգի դրույթները չեն վերաբերվում նաև օրենսդրությամբ կամ հարկ վճարողի կողմից հաստատված նորմաների սահմաններում նյութական ծախսերին վերագրվող տեխնոլոգիական կորուստներին, խտրանից կորուստներին և թափոններին (այսուհետ՝ նյութածախսի կորուստներ)՝ բացառությամբ սույն կետի 1-ին ենթակետի: Ընդ որում, այն դեպքերում, երբ օրենսդրությամբ կամ հարկ վճարողի կողմից՝

1) հաստատված չեն նյութածախսի կորուստների նորմաները, ապա նյութածախսի փաստացի կորուստները վերագրվում են փաստացի այլ կորուստներին.

2) հաստատված են նյութածախսի կորուստների նորմաները, ապա այդ նորմաներից ավելի կրած փաստացի կորուստները չեն վերագրվում փաստացի այլ կորուստներին և համախառն եկամտից նվազեցման ենթակա չեն:

Կարգի 6-րդ կետին համապատասխան՝ հարկվող շահույթը որոշելիս համախառն եկամուտը նվազեցվում է նույն կարգի 3-րդ կետի 1-ին ենթակետում և 5-րդ կետում նշված փաստացի այլ կորուստների չափով, բայց ոչ ավելի, քան համախառն եկամտի 1 տոկոսը (տարեկան):

Միաժամանակ, «Ավելացված արժեքի հարկի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ հոդվածի համաձայն՝ ԱԱՀ վճարող անձանց կողմից արտադրական և այլ առևտրային նպատակներով ձեռք բերված ապրանքների կորստի դեպքում մատակարարներին (օրենքով սահմանված դեպքում՝ մաքսային սահմանին) վճարված (հարկային հաշիվներում կամ մաքսային փաստաթղթերում առանձնացված) ԱԱՀ-ի գումարները ենթակա չեն հաշվանցման կամ վերադարձման, եթե այդ կորուստները շահութահարկով հարկման նպատակով չեն դիտվում որպես համախառն եկամտից նվազեցում:

ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. N1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի 6-րդ կետի 13-րդ ենթակետով տրված է կարգում կիրառվող հետևյալ սահմանումը՝ «լիցքավորման բաշխիչ աշտարակ. աշտարակ՝ ավտոգազավառելիքի կարգավորվող լիցքավորման համար, չափում է մեքենաներ լիցքավորվող գազի իրական զանգվածը կամ ծավալը, ճնշումը, քերմաստիճանը և խտությունը, հաշվարկում է լիցքավորված գազի արժեքը: Վահանակի վրա պետք է արտացոլվի չափման միավորի արժեքը (զանգված կամ ծավալ, կգ կամ մ³), լիցքավորված գազի քանակը (զանգված կամ ծավալ, կգ կամ մ³) և արժեքը»:

Ելնելով վերոգրյալից, Հանձնաժողովը գտնում է, որ ավտոտրանսպորտային միջոցների գազալցման այն կայաններում, որտեղ ՀՀ կառավարության որոշմամբ սահմանված տեխնիկական կանոնակարգին համապատասխան տեղադրված են բաշխիչ աշտարակներ, գազի իրացման ծավալների հաշվարկման համար հիմք են ընդունվում բաշխիչ աշտարակների միջոցով փաստացի իրացված գազի ծավալների հանրագումարը, իսկ փաստացի այլ կորուստները համախառն եկամտից ենթակա են նվազեցման «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 21-րդ հոդվածին և ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N1594-Ն որոշմամբ հաստատված «Հարկման նպատակով համախառն

եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների չափերը սահմանելու» կարգին համապատասխան:

Սույն գործով եզրակացության գալու համար Հանձնաժողովը հարկ է համարում նշել, որ վերոհիշյալ իրավական կարգավորումներին համապատասխան՝ եթե օրենսդրությամբ կամ հարկ վճարողի կողմից հաստատված են նյութական ծախսերին վերագրվող տեխնոլոգիական կորուստների, խոտանից կորուստների և թափոնների (նյութաձախսի կորուստների) նորմաներ, ապա ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N1594-Ն որոշմամբ հաստատված կարգի դրույթները (այդ թվում՝ համախառն եկամտից նվազեցման սահմանաչափը) չեն վերաբերում այդ նորմայի սահմաններում փաստաթղթերով հիմնավորված տեխնոլոգիական կորուստներին, որոնք շահութահարկով հարկման առումով ենթակա են նվազեցման: Ընդ որում, եթե հաստատված են նյութաձախսի կորուստների նորմաները, ապա այդ նորմաներից ավելի կրած փաստացի կորուստները չեն վերագրվում փաստացի այլ կորուստներին և համախառն եկամտից նվազեցման ենթակա չեն:

Ընկերության կողմից ստացված և վաճառված գազի տարբերության պարզաբանման նպատակով ընկերության գրությանն ի պատասխան ավտոգազացակայաններում տեղադրված չափիչ սարքերի թույլատրելի անճշտության վերաբերյալ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը պարզաբանել է, որ ՀՀ կառավարության 28.08.2008թ. N1101-Ն որոշմամբ հաստատված տեխնիկական կանոնակարգի 152-րդ կետի համաձայն՝ ԱԳԼԾԿ-ում լիցքավորվող բնական գազի քանակի չափման համար օգտագործվող չափման միջոցները պետք է ապահովվեն բաց թողնված բնական գազի հաշվիչներով: Հաշվարկված բաց թողած գազի քանակի հարաբերական սխալանքը պետք է լինի ոչ ավել, քան 1%: Ինչ վերաբերվում է մուտքային չափման միջոցներին, ապա առավելագույն սխալանքի չափը, կախված դրանց տեսակից, սահմանված է մինչև 2%: Միաժամանակ, ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարությունը հայտնել է, որ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարի 10.05.2011թ. N298-Ն և ՀՀ ԿԱ ՊԵԿ նախագահի 19.05.2011թ. N772-Ն համատեղ հրամանով հաստատված ավտոգազալիցքավորման ճնշակայանների (ԱԳԼԾԿ) կապարակնքման կարգի 12-րդ կետի համաձայն՝«...եթե հարկային տեսչության կողմից հայտնաբերվում է մուտքային և ելքային հաշվիչների ցուցմունքների միջև 5% և ավելի տարբերություն՝ տեղյակ է պահվում Չափագիտության ազգային ինստիտուտ՝ հետագա քայլեր ձեռնարկելու համար»:

Գանգատի քննության ընթացքում ընկերության ներկայացուցիչը հայտնեց, որ ՀՀ էկոնոմիկայի նախարարության կողմից տրված՝ ավտոգազացակայաններում տեղադրված չափիչ սարքերի թույլատրելի (մինչև 3%) անճշտության վերաբերյալ պարզաբանումն ընկերությունը դիտարկել է որպես ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N1594-Ն որոշմամբ հաստատված «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների չափերը սահմանելու» կարգի 3-րդ կետով նախատեսված՝ նյութաձախսի կորուստների նորմա: Ընկերությունը վերոնշյալ պարզաբանումը երկու անգամ ներկայացրել է հարկային մարմին՝ ի պատասխան կամերալ ուսումնասիրության արձանագրությունների:

Հաշվի առնելով վերոնշյալը, ինչպես նաև «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածի դրույթները, Հանձնաժողովը գտնում է, որ տվյալ դեպքում ընկերության բերած ապացույցները բավարար են, որպեսզի ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N1594-Ն որոշմամբ հաստատված «Հարկման նպատակով համախառն եկամտից նվազեցվող գույքի փաստացի այլ կորուստների

չափերը սահմանելու» կարգի 3-րդ կետով նախատեսված՝ նյութաձախսի կորուստների նորմաներ հաստատված լինելու պարտականությունները համարվեն բովանդակային առումով կատարված:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ 2013 և 2014 թվականների շահութահարկի հաշվարկներում ցույց տրված համապատասխանաբար՝ 1.64% և 2.25% կորուստները համարվում են նյութաձախսի կորուստների նորմայի (տվյալ դեպքում՝ 3%) սահմաններում փաստաթղթերով հիմնավորված տեխնոլոգիական կորուստներ, որոնք շահութահարկով հարկման նպատակով ենթակա են համախառն եկամտից նվազեցման համապատասխան տարիների համար:

Ինչ վերաբերվում է 2012թ. շահութահարկի հաշվարկում ցույց տրված 6,6% կորստին, ապա ընկերության ներկայացուցիչը կորուստների նման չափը բացատրեց այն հանգամանքով, որ բացի չափման միջոցների սխալանքով պայմանավորված նյութաձախսի կորուստներից, առկա են եղել նաև սարքավորումների անսարքություններով պայմանավորված կորուստներ: Նկատի ունենալով նշվածը, ընկերությունը խնդրեց կատարել Ակտով արձանագրված գումարի վերահաշվարկ, հարկային պարտավորությունների ճշտման համար հիմք ընդունելով 2012թ. 2.6% տարբերությունը (փաստացի 6.6%-ից հանած չափից սարքերի սխալանք 3% և կորուստ 1% տարբերությունը):

Սույն գործով եզրակացության գալու համար Հանձնաժողովը հարկ է համարում հաշվի առնել նաև այն հանգամանքը, որ 2012թ. ընթացքում ՀՀ կառավարության կողմից փաստացի այլ կորուստների չափեր սահմանված չեն եղել (ՀՀ կառավարության 20.12.2012թ. N1594-Ն որոշումն ուժի մեջ է մտել 05.01.2013թ.) և համախառն եկամտի 1%-ի չափով փաստացի այլ կորուստները համախառն եկամտից նվազեցման ենթակա չեն:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Հանձնաժողովը եզրակացնում է, որ 2012 թվականի շահութահարկի հաշվարկում ցույց տրված 6.6% կորստից շահութահարկով հարկման նպատակով համախառն եկամտից ենթակա են նվազեցման 3%-ի չափով փաստաթղթերով հիմնավորված տեխնոլոգիական կորուստները:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի, «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով Հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

1. ՀՀ ՖՆ Հրազդանի SCS 01.02.2016թ-ի թիվ 5013013 ակտի 1-ին կետից նվազեցնել ընդամենը 2.856.228 դրամ, այդ թվում՝ հարկ 1.448.044 դրամ, տույժ 539.358 դրամ, տուգանք 868.826 դրամ:

2. Ակտի 4-րդ կետից նվազեցնել ընդամենը 2.883.739 դրամ, այդ թվում՝ հարկ 1.448.044 դրամ, տույժ 566.869 դրամ, տուգանք 868.826 դրամ:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ